

MELIORATORU KOLEKTĪVS PAR GODU LIELAJAM OKTOBRIM

Lauku melioratori... Viņus sa-
stopām tur, kur neviens labi ceļi,
kur nestiepas labības druvas. Nē,
melioratoru profesija nav tāda, kas
nodrošina vieglu darbu. Mūsu ko-
pējie pūliņi taču vienmēr vērsti uz
to, lai laukus atbrīvotu no liekiem
ūdeņiem. Viegli teikt — atbrīvot
laukus no liekiem ūdeņiem... So-
gad tie pārbaudīti mitrināja dru-
vas, pildīja līdz malām arī visdzi-
lākās krokas zemes sejā. Bet slikš-
ņas, purvāji dažviet pārvērtās
ezeros ar lielākām un sīkākām
salīnām...

Grūtos dabas apstākļos norit
melioratoru darbs. Ja tas izpildīts
saskaņā ar iepriekš nosprausto plā-
nu, tad droši var teikt, ka tas li-
dzinās varonībai. Noraugoties uz
vīriem, kas arī slapjumā locījās pa
grāvjiem, nevari nopriecāties par
viņu izturību, vīrišķību. Ar tādām
īpašībām apveltīti ļaudis arī izrā-
dījušies uzvarētāju vidū.

Jāņa Kļaviņa brigāde kolhozos
apgūst aizlaistās zemes. Tas ir
viens no sarežģītākajiem un grū-
tākajiem melioratoru darba veidiem,
kur nepieciešama ne tikai izturība,
bet arī izdoma. Šās brigādes ko-
lektīvs tieši septembra pēdējā da-
tumā izpildīja trīs ceturksņu plā-
nu. Atsevišķos darba veidos, pie-
mēram, celmu un akmeņu novākša-
nā izpildīti gada uzdevumi. Par
godu Lielās Oktobra sociālistiskās
revolūcijas 45. gadadiņai meliora-
tori apņēmušies novembra pirma-

jās dienās izpildīt gada plānu vi-
sos ražošanas rādītājos. Ar savu
uzcītību sevišķi izceļas mehaniza-
tori Jānis Kļaviņš, Vladislavs Be-
lovs, Jānis Austrums un citi, kuri
visā drīzumā varēs noslēgt savu
gada plāna izpildes kontu.

Visai asa izvērsās cīņa par pir-
mo vietu starp Lauksaimniecības
tehnikas apvienības brigādēm, kas
strādā ar vienkāsa ekskavatoriem.
Ražošanas plāna izpildē labākā iz-
rādījušies b. Beinaroviča vadītā
brigāde. Tikai seši tūkstoši kubik-
metru grunts mazāk bija izcēlusi
b. Caunes brigāde. Atceros sarunu
septembra sākumā ar b. Beinaro-
viča brigādes ļaudīm. Viņi skaidri
pateica, ka nesamierināsies ar
otro vietu. — Izcinisim pirmo vie-
tu, — vīri sprieda un arī turēja
vārdu. Gada plāns tagad izpildīts
116 procentu apmērā.

Stefanijas Meiluses vadītie drenu
licēji izpildījuši deviņu mēnešu
darba programmu un tagad pūlas
ātrāk veikt gada uzdevumu. Viņiem
vēl atlikusi tikai 18 hektāri jeb
noiet 7—8 kilometru garu ceļa pos-
mu. Drenāžnieki sola: līdz Lielajam
Oktobrim plāns būs izpildīts! Tie-
sa, šo labo gribu kavē dažādu detaļu
trūkums traktoram DT-55, bet jā-
cer, ka mūsu sagādnieki palīdzēs
tiem, kas mēdz izpildīt dotos soli-
jumus.

M. SUBA.
vecākais meliorācijas tehnikas
inženieris

Par labu darbu saņem prēmiju

Kolhoza «Uzvara» otrajā bri-
gādē, kuru vada Alfrēds Nagu-
revičs, labi sokas ražas novāk-
šana. Ziemāji 72 hektāru platī-
bā nopļauti un nokulti. Vasa-
rāji graudiem 63 hektāru platī-
bā arī visi nopļauti un nokulti.
Ļoti čakls bija kombainieris
Eriks Vitoliņš. Ar savu dru-
vu kuģi viņš otrajā brigādē nopļā-
vis 61 hektāru vasarāju. Brigā-

dē labi strādā pie ražas novāk-
šanas darbiem S. Ulcītis, J.
Sētnieks, K. Apsēns un citi.

Tikpat steidzama tagad arī
sēja. Rudenīgās siltās dienas
dod iespēju vēl turpināt šo
darbu. Ziemājus brigāde iesē-
jusi 35 hektāru platībā. Biedrs
Nagurevičs plāno ziemas kvie-
šiem un rudziem ierādīt vēl 26
hektāru plašus tīrumus. Zeme
šim nolūkam jau sagatavota.

Kolhoza valde atzīmēja Alfrē-
da Nagureviča labo darbu un
premjēja viņu ar 25 rubļu lielu
naudas balvu. Tā ir atzinība
par labu ražas novākšanas dar-
bu organizēšanu.

J. STARIS,
Jēkabpils teritoriālās kolhozu
un padomju saimniecību
ražošanas pārvaldes
inspektors organizators

Kartupeļu pārpalikumu pārdod valstij

Zalves ciema iedzīvotāji pa-
reizi izpratīši, cik svarīgi šo-
gad, kad lielas kartupeļu platī-
bas sakarā ar lietauno laiku iz-
nīkušas, pārdot valstij kartupe-
ļu pārpalikumu.

Pirmā 148 kg kartupeļu
valsts iepirkumā pārdeva ciema
padomes deputāte Vija Petrov-
ska. Viņas priekšzīmei jau
sekojuši 149 ciema iedzīvotāji
un īsā laikā pārdevuši valstij
vairāk nekā 23 tonnas kartupe-
ļu.

Savā dārziņā izaudzēto kar-
tupeļu pārpalikumu — 447 kg
valstij pārdeva Oškālna astoņ-
gadīgās skolas skolotājs Alek-
sandrs Cipruss.

Lielākus kartupeļu daudz-
umus valstij pārdevuši arī Oškā-
lna kolhoza kolhoznieki Pēteris
Upmalis — 314 kg, Alma Upi-
te — 410 kg, Jānis Sveikov-
skis — 364 kg, Vija Gadiške —
332 kg, Jānis Damenauskis —
300 kg, Staņislavs Macuke-
vičs — 337 kg un lauksaimnie-
cības arteļa «Nākotnes kalējs»
kolhoznieki Ede Auzāne — 253
kg, Valdis Lakstīgala — 264
kg un daudzi citi.

Kartupeļu pārdošana valstij
turpinās.

I. BĒRZIŅA,
Zalves ciema izpildu
komitejas priekšsēdētāja

Triecienfrontes pirmajās līnijās

Kad kolhoza «Vienība»
valde uzticēja Miķelim
Astahovskim ceturtais bri-
gādes vadību, kolhoza
ļaudis teica:

— Cietis rieksts šī ce-
turajā brigādē. Darba dis-
ciplina zema.

Jā, šī brigāde kolhozā
no laika gala bijusi slik-
tākā. Ļaudis kopus dar-
bos negribēja strādāt,
bet dzīvoja mājās, apkop-
jot neatļauti lielu skai-
tu personīgo lopu. Labi
ja izgāja uz lauka četri
pieci cilvēki. Jaunais
brigadieris, uzsākot dar-
bu brigādē, saņēma
«mantojumā» vienus ra-
tus ar iejūgu. Visi 27
brigādes zirgi toreiz bija
pa vienam izvietoti kol-
hoznieku sētās. Vajadzēja
pašos pamatos pārkar-
tot darba organizāciju
brigādē. Īsā laikā viņš
sakārtoja ratus un aiz-

jūgus. Ar savu noteikto,
prasmīgo rīcību darbu iz-
kārtotānā brigādē Asta-
hovskis panācis, ka lau-
ku darbos tagad ik die-
nas strādā ap septiņpa-
dsmit kolhoznieku. Kopš
jaunais brigadieris rosās
brigādē, darbi sokas pa-
visam citādāk.

Brigādes teritorija ir
izstiepta astoņu kilometru
garumā. Tā atrodas vis-
tālāk no saimniecības
centra. Tāpēc jo svarīga
loma ir tieši brigadierim,
kam vienmēr jāprot pa-
reizi un tālredzīgi orga-
nizēt lauku darbus. Mi-
ķelis Astahovskis nāko-
šai dienai darbus izplā-
no vakarā un tūlīt dod
norīkojumu laukkopjiem.
Tā kā brigādes teritorija
gara, tad, lai lieki neka-
vētu, lauku pārgājienos,
viņš organizē divas gru-
pas ļaužu lauku darbos.

Tāpēc nav brīnums, ka
viņa vadītā brigāde pir-
mā uzsāka ievākt sienu.
Neskatoties uz slapjo lai-
ku, nopļāva un sagatavoja
visus 130 hektārus dabī-
go pļavu, laikus novāca
visu ābolu. Soruden
brigādes ļaudis ir saga-
tavojuši 130 tonnas pļā-
vu sienu un ābolu.

Labu iniciatīvu b. Asta-
hovskis parādīja arī su-
līgās barības sagatavoša-
nā. Brigādes ļaudis no-
pļāvuši un ieskābējuši vi-
sā platībā brigādes ku-
kurūzu, atālus, viķauzas,
nenogatavojušos graud-
augus, izpļāvuši katru
grāvi, zāļu aparīnu. Vi-
sas zaļās masas rezēr-
ves brigadieris izmantoja,
lai palielinātu skābbā-
rības krājumus. Lielāko
daļu nenogatavojušos au-
zu brigādē nopļāva ar
rokām un ieskābēja. Reizē

ar skābēšanu brigādē ri-
tēja arī kulšana. Salmus
turpat tūlīt saķēlēja un
piejauca skābējamai ma-
sai.

Tā, ceturtajā brigādē
vien uz šodienu sagata-
votas 300 tonnas labas
skābbāribas, kas ir vairāk
nekā puse no visas saim-
niecības sulīgās lopbarī-
bas krājumiem. Arī treša-
jā un otrajā laukkopības
brigādē bija tādas pat
iespējas to izdarīt, taču
tur tās neizmantoja.

Miķelis Astahovskis
strādā tikai no pavasara,
taču ar savu darbu, gribu
cīnīties par kolhoza
augšupeju, tā ekonomikas
nostiprināšanu iemantojis
visu kolhoza ļaužu pa-
tiesu cieņu. Viņš ir bri-
gadieris, kas raugās nā-
kotnē.

Z. BABAKOVA

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORIĀLĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAŽOŠANAS PĀRVALDES ZONĀ

64 (2759)
22. gads

Ceturtdien,
1962. gada 11. oktobrī

Maksā
2 kap.

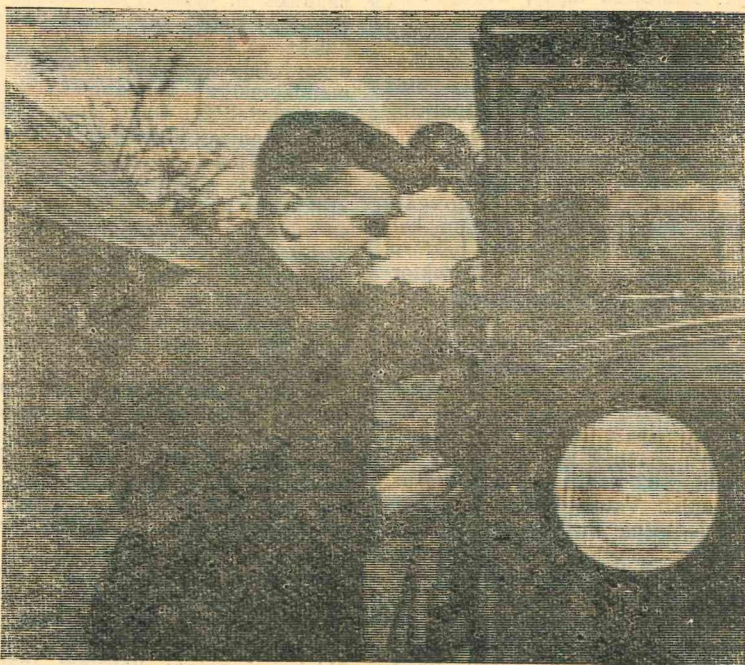
Kurss pareizs — tā turēt!

— Mūsu labākais traktorists?
Bez šaubām, Jānis Salna! — šā-
di var sacīt ikviens no Lēņina
kolhoza ļaudīm.

Traktorists Jānis Salna visus
darba uzdevumus veic godam.
Augustā vien viņa darba grā-
matīnā ierakstīti 108 hektāri
mikstā arumā, bet iedalījumu
«izstrādes dienas» noslēdz

skaitlis 112. Septembrī trakto-
rists piedalījās visdažādākajos,
tobrīd steidzamākajos darbos —
ar savu kāpurnieku viņš kūla
labību, sagatavoja zemi un sēja
ziemājus. Arī tagad Jānis Sal-
na ik dienas apar un apsej līdz
7 hektāriem.

L. SALAS teksts un foto

Kolhoza racionalizatoru devums

Ilgu laiku kolhozā «Padomju
Dzimtene» kolhozniekiem J.
Gārdem un G. Zalakam nedeva
mieru doma, kā varētu mehāni-
zēt graudu padevi no kaltes uz
triemjiem, kas atrodas otrajā
stāvā. Tādā ceļā roku darbu va-
rētu aizstāt ar mehānismiem.
Nenāktos graudu maisus cilāt.
Abiem kolhozniekiem kopīgi
strādājot, radās projekts — ie-
rikt gliemežtipa transportieri.
Ar tā palīdzību graudus var pa-
celt kaltes otrajā stāvā. Tādā
kārtā atrisināts svarīgs uzde-
vums — aiztaupīts cilvēku roku
darbs.

A. PUSPURS,
kolhozu un padomju saim-
niecību ražošanas pārvaldes
inspektors organizators

Komuniste Kuzmiča — pirmajā vietā

Jadviga Kuzmiča saslima.
Nācās atstāt brigadieru vietu,
ārstēties. Atkopusies no slimī-
bas, komuniste Kuzmiča negāja
meklēt vieglāku darbu. Tagad
jau trīs gadi, kopš viņa strādā
lopkopībā. Deviņos mēnešos vi-
dēji no katras koptās brūnājas
bija iegūts pa 2761 kilogramam
piena. Šis rādītājs viņai nodro-
šinājis pirmo vietu kolhozā. Sa-
lidzinot ar pērno gadu, panākts
arī kāpinājums — 129 kilogra-
mi no govīm.

— Līdz Lielā Oktobra gada-
dienai izpildīšu gada plānu —
caurmērā no katras govīm iz-
slaukšu ne mazāk kā trīs ton-
nas piena! — saka b. Kuzmiča.

Gribas ticēt šiem vārdiem.
Grūti pateikt, kas viņas darbā
raksturīgāks — vai nu prasme,
vai milzīgā uzcītība un neat-
laidība, kas redzama kā uz del-
nas. Komuniste — cīnītāja, tā-
du slaucēju pazīst arī pārējie
arteļa biedri. Viņa palīdzējusi
uz priekšu tikt slaucējai kom-
jaunietei Intai Rošānei, kas ne-
sen sāka strādāt fermā.

— Līdzināties pēc pirmrind-
niekiem, — komjauniešu sapulcē
izskanēja jauno lopkopēju vien-
prātīgā vēlēšanās, runājot par
sava kolhoza labāko slaucēju
darbu. Komjaunatnes pirmorga-
nizācija nolēma atbalstīt kom-
jaunietes Astrīdas Rijnieces ie-
rosmi — organizēt komjauniešu
un jauniešu fermu, kas cīnīsies
par komunistiskā darba kolek-
tīva nosaukumu. Šo iniciatīvu
atbalstīja arī kolhoza valde.

P. PURVIŅŠ,
kolhoza «Nākotne» partijas
pirmorganizācijas sekretārs

PARTIJAS DZIVE

Izšķirošajā virzienā galvenie spēki

Ražas novākšanas darbu grafikā kaprīzais laiks patvaļīgi izdara nepatīkamus labojumus. Labības plauja ieilgst, graudu nokulšana sokas gausi, ziemāju sēja atpaliek no labākajiem agrotehniskajiem termiņiem. Arī lopbarības sagāde vēl jāturpina, bet ražas novācējus jau steigšus aicina kartupeļu un cukurbiešu tūrumi.

Sajos sarežģītajos apstākļos ārkārtīgi svarīgi lietderīgi izmantot katru stundu, katru darba dienu. Šādos apstākļos pat vīstāntīgākais darba organizators fiziski nespēj visu laikā paveikt, visur izriktot tehniku, laudis, pieņemt darbu. Kolhoza «Draudzība» pirmorganizācijas birojs nolēma šajā atbildīgajā laikā posmā izvēlēties izšķirošajos iecirkņos partijas spēkus, galvenokārt, lai operatīvi kontrolētu rudens darbu norisi. Kaut arī jūnietisku partijas uzdevumu saņem visi komunisti. Vienu pienākums bija sekot ražas novākšanas norisei tūrumos, citi kontrolēja kuļmašīnu un kombainu darbu. Šos pienākumus komunistiem vajadzēja izpildīt paralēli pamatdarbam ražošanā. No brigādēm pienāca arvien trauksmainākas vēstis: «Kombaini nespēj uzbraukt uz tūriem! Plaujmašīnas iestiegt!»

Birojs, valde un aktīvs sapulcējās, lai izlemtu, kā turpināt ražas novākšanu.

— Visi virieši pie izkaptim, bet sievietes pie gubošanas! — lēmums bija vienprātīgs.

— Komunistiem jābūt pirmajās rindās! — tādas bija sekretāres Ainas Sustīnas un arī pārējo biroja locekļu domas.

Konkrētu uzdevumu saņēma visi darba spēji virieši, tani skaitā arī brigadieris, mehanizatori, grāmatveži, šoferi, neizlēdzoši pašu valdes priekšsēdētāju. 1,3 hektāri uz plāvēju. Tik daudz katram virietim vajadzēja nopļaut, lai pabeigtu graudaugu novākšanu. Dažās dienās kolhoza «Draudzība» virieši ar rokas izkaptim nopļāva vairāk nekā 260 hektārus labības. Vieni no pirmajiem plaušanas uzdevumu izpildīja komunisti Kārlis Mistris, Roberts Palabinskis, grāmatvedis Jāzeps Baltmanis, komjaunietis Juris Kupcis un citi. Tūlīt pēc paredzētā plaušanas termiņa pabeigšanas birojs sasauca partijas sapulci. Tani rezumējā veikto darbu. Ne visi virieši savu uzdevumu bija izpildījuši. Komunisti palika nepieķēpi — pienākums jāveic visiem. Viņi panāca, ka visi kolhoznieki to arī izpildīja. 5. oktobrī brigadieris valdei ziņoja: «Visi graudaugi nopļauti!»

Par ražu var priecāties tikai tad, kad tā jau apcirķnos. Tas ir skaidrs katram. Tāpēc komunisti, kam bija uzlikts pienākums kontrolēt kuļmašīnu un kombainu darbu, darīja visu, kas viņu spēkos, lai paaugstinātu graudu nokulšanu.

Traktorists un kuļmašīnas vadītājs Jānis Vinakalns lietainajās dienās ierosināja izmantot eksemplāru kuļmašīnu sasmalcināšanai un labības masas ievadīšanai kuļmašīnas trumulī. Iniciatoru atbalstīja arī komunisti Jānis Sustīns, kura pienākums bija palīdzēt organizēt šā kuļmašīnu darbu. Jaunais paņēmieni izrādījās efektīvs, ievēro-

jami cēlās darba ražīgums, bet pats svarīgākais — darbu varēja turpināt arī lietainās dienās.

Komunisti Jānis Ružello pēc aroda šoferis. Viņam bija uzdots kontrolēt kuļmašīnas norisi otrajā brigādē. Te nebija viss kārtībā ar darba disciplīnu.

— Beigsim šodien darbu ātrāk. Nav nekāda patika tādā draņķa laikā strādāt, — ierosināja vairāki kuliņi. Viņiem atradās daži piekritēji.

— Nē, biedri, darba diena jāizmanto pilnīgi. Nevar taču atstāt zem klajas debess nenokultu labību. — Jānis Ružello centās pārliecināt kolhozniekus. Viņš pierādīja, ka tas ir pašu interesēs.

— Pareizi runā šoferis! — piekrita vieni.

— Ko viņš tur niekus stāsta! Paspēsim arī mēs, — daži negribēja samierināties.

Tomēr vairākums kuļmašīnu nepārtrauca un arī tiem, kas to negribēja, vajadzēja darbu turpināt. Nostāties pret kolektīvu viņi neuzdrošinājās. Komunisti Jānis Ružello arvien ir nepieķēpi, kad vajag ievērot saimniecības intereses. Ražas nokulšana strauji virzījās uz priekšu.

Mākslīgās apsēklošanas tehnikas komunisti Romans Skrudups kontrolēja skābarības kombaina darbu. Šis agregāts varēja strādāt arī lietainās dienās. Taču bieži vien grūtības radās arī tam. Tomēr mehanizatori nenolaida rokas. Stīrās nemitīgi krājis augstvērtīga lopbarība. Tās daudzums pašlaik pārsniedz 450 tonnas. To papildinās cukurbiešu lapas, nenogatavojušies graudaugi.

Laiks uzlabojās. Iestājās saulainas dienas. Kolhoza «Draudzība» biedri strādāja no agra rīta līdz vēlam vakaram. Tagad atpalcību vajadzēja likvidēt ziemāju sējā.

Un atkal komunisti ir tie, kas palīdz valdei, brigadieriem sekot sējas norisei, kontrolēt agregātu darbu. Pirms dažām dienām kolhozā bija apsēti ap 100 hektāru. Tagad tūrumos strādā 6—7 traktor-sējmašīnas. 40—50 hektāru dienā — tik daudz paspēj sējēji. Tomēr darba tempu kāpināšanas rezerves nav izsmeltas. Vidējais apsētās platības daudzums uz agregātu dienā svārstās 7—9 hektāru robežās. Tātad var apsēt arī 60 un vairāk hektāru. Pašlaik apsētā platība jau krietni pārsniedz 300 hektārus. Komunisti Valdis Belūns, Kārlis Mistris, Aina Sustīna un citi, kas atbild par sējmašīnu darbu, pastāvīgi seko, lai sēja neapstātos ne stundu.

Partijas pirmorganizācijas birojs arvien cenšas operatīvi vadīt un virzīt komunistu darbu. Partijas spēkus šeit vienmēr izvērza priekšējās līnijās darba frontes izšķirošajā virzienā. Komunisti gan ar personīgo piemēru ražošanā, gan ar iedvesmojošu vārdu cenšas panākt, lai visi arteļa biedri arvien sakopotu spēkus tur, kur attiecīgajā laikā posmā tas vissvarīgāk. Šāds darba stils sevi pilnīgi attaisnojis. Par to liecina arī kolhoza ekonomiskie rādītāji, kas arī šajā lauksaimniecībai nelabvēlīgajā gadā paliek augstā līmenī.

D. SLIKŠANS

KOMJAUNATNES ORGANIZĀCIJAS

Paši novērtēja ar „apmierinoši“...

— Nevar teikt, ka mūsu komjaunieši pavisam nav strādājuši. Daudzi no viņiem ir darba pirmrindnieki, ietilpst komunistiskā darba maiņas sastāvā. Daži ir aktīvi sportisti, — tā mūs ar stāvokli Jēkabpils cukura rūpnīcas komjaunatnes pirmorganizācijā iepazīstināja partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Rezaļevs. No teiktā kļuva skaidrs, ka rūpnīcas komjaunieši labi veic ražošanas uzdevumus un daži, kā saka b. Rezaļevs, ir aktīvi sportisti. Bet vai ar to var apmierināties, raksturojot komjauniešu darbu? Nevar. Biedrs Rezaļevs tālāk paskaidro, ka grūti saprast, kāpēc tik neaktīvs, bez jebkādas iniciatīvas bijis Pāvels Ivanovs, pirmorganizācijas sekretārs. Viņam taču esot augstākā pedagogiskā izglītība, darbs par maiņas inženieri nekādus šķēršļus sabiedrisko pienākumu pildīšanai neradot. Varbūt par maz palīdzot komjaunatnes rajona komiteja. (Jāatzīmē, ka b. Ivanovs ir rajona komitejas biroja loceklis, tā ka par sakaru trūkumu nevajadzētu šūdzēties). Jautājam b. Rezaļevam, kā rūpnīcas komunisti palīdzējuši komjauniešiem atdzīvīnāt darbu.

— Esam izsaukuši Ivanovu uz biroja sēdēm, esam pārrunājuši... — atbild b. Rezaļevs.

Tomēr ista, spraiga komjauniešu darba vietā veselū gadu bijis klusums. Acīmredzot ar runāšanu vien nekas nav panākts. Kādēļ un no kurienes šādi secinājumi? Vai patiešām cukura rūpnīcas komjaunieši nav attaisnojuši leņiniešu augsto nosaukumu?

Par to gribot negribot bija jādama pēc pārskata un vēlēšanu sapulces 4. oktobrī. Saruna ar b. Rezaļevu notika otrā dienā pēc sapulces, jo 4. oktobrī partijas pirmorganizācijas sekretārs atradās komandējumā un komjauniešu sapulcē nepiedalījās. Daļa jauno strādnieku rūpnīcas klubā pēc P. Ivanova aicinājuma pulcējās jau trešo reizi. Divas reizes sapulce lika atlikt, jo ieradās mazāk nekā puse rūpnīcas komjaunatnes organizācijas biedru. Šoreiz no trīsdesmit pieciem atnāca divdesmit divi. Kur pārējie?

— Prasiet tiem, kas nav atnākuši. Kā lai mēs zinām? — ieru-nājas kāds puisis.

— Nē, tomēr jāprasa arī jums! Kā jūs varat nezināt par saviem biedriem?

— Tāds skaists laiks... Cits majās rok kartupeļus, cits tāpat... Kur nu kurais... — negribot, it kā attaisnodamies, paskaidro sanākušie.

Sekretārs jautā, vai sākt sapulci. Visi vienaldzīgi paceļ rokas. Noskaņojums ir tāds — kaut ātrāk dabūt nost no pleciem šo slogu. Šķiet, arī pašam Pāvelam Ivanovam. Šodien taču paredzēts ievēlēt jaunu komiteju, citu sekretāru.

— Nolasīšu jums pārskata ziņojumu, — saka P. Ivanovs, noņem bereti un pārļāž roku sprogainajiem matiem.

— Neviss nolasīt vajag, bet atskaitīties! — izmet kāds no zālē sēdošajiem. Un zem šiem vārdiem slēpjas doma: — Zina. Pāvel. ka mēs neko neesam dariuši, tu taču to zini, mēs visi to zinām.

Pāvels lasa ziņojumu. Viņš runā par lielajiem un atbildīgajiem uzdevumiem, kādus komjauniešiem

uzliek PSKP 22. kongresa un VPKJS 14. kongresa lēmumi. Pāvels labi zina šos uzdevumus. Bet par to izpildi rūpnicā Pāvels Ivanovs runā maz. Viņš nosauc, kura grupa laikā kārtu biedru naudas maksājumus, kura kavējas. Tad sekretārs runā par ražošanas uzdevumu izpildi, stāsta, ka komjaunieši katrā maiņā, visos cehos cinaš par komunistiskā darba kolektīvu nosaukumu. Taču viņi nav noteicošais spēks šajā kustībā. Jau minējām, ka rūpnīcas pirmorganizācijā skaitās trīsdesmit pieci biedri. Faktiski rūpnicā komjauniešu ir vairāk (to zina arī P. Ivanovs), bet daļa no viņiem nav stājušies uzskaitē. Cukura rūpnicā no 800 strādniekiem un kalpotājiem 240 cilvēku ir komjauniešu vecumā. Rodas jautājums — kāpēc neaug komjauniešu rindas? Atbilde pagaidām var būt tikai viena: pirmorganizācijas darbs ir nolāists, par jaunu biedru uzņemšanu neviens nerūpējas.

Pretrunā P. Ivanova apgalvojumam, ka komjaunieši atrodas komunistiskā darba sardzē, nostājas fakti — no visiem rūpnīcas jauniešiem simt piecpadsmit nav septiņgadīgās izglītības, taču to strādnieku vidū, kuri mācās vakarskolā, cukura rūpnīcas jauniešu maz. Mākslinieciskās pašdarbības jomā valda pilnīgs apskums, sienas prese, komjauniešu starmetis nedarbojas. Esot pagatavojuši sienas avīzes rāmi, bet, kā stāsta P. Ivanovs, tas jau gadu kaut kur mētāties neizmanto. Aktīvi darbojoties vienīgi rūpnīcas sporta un DOSAAF komitejas. (Taču fizikultūras darba metodists Ozols sapulcē nezināmu iemeslu dēļ nebija ieradies).

Kāpēc radies šāds stāvoklis, kas pie tā vainīgs, — par to Pāvels nerunā. Beigās viņš piebilst, ka komjauniešos nemaz neesot iniciatīvas, visi gaidot, lai ierosinājumi nāktu no augšas. Patiesībā iniciatīvas trūkums attiecināms arī uz pašu P. Ivanovu un visas komitejas darbību.

Parasti pēc pārskata ziņojuma izvērsas dzīvas debātes, taču 4. oktobra sapulcē tikpat kā nebija tādu, kas vēlētos runāt par sasāpējušiem jautājumiem. Katrs it kā rūpējās tikai par to, lai ātrāk tiktu uz mājām. Pavisam negribīgi piecelas Rūdolfs Dārziņš, kad viņam liek pastāstīt par savas grupas dar-

bu. Viņam nav ko stāstīt, viņš arī nezina, kādus pasākumus ieplānojuši viņa komjaunieši, cik no tiem mācās. Arī komitejas loceklim A. Dābolam nav ko stāstīt par savu darbu.

Grupa jauniešu visu laiku kaut ko dedzīgi disputē par radiopulciņu. Šķiet, ka viņi ieradusies sapulcē tikai tādēļ, lai pasēdētu te stundu vai divas un aizietu. Pieejas enerģiska sieviete komuniste M. Mikola. Viņa pārmet komjauniešiem vienaldzību:

— Gandrīz katru gadu, kopš es te strādāju, komjaunieši sapulcēs klusē. Būt par paraugu ražošanā ir par maz, aktīvi jāpiedalās arī sabiedriskajā dzīvē.

M. Mikolas vārdus vēlreiz atkārtoto kadru daļas inspektors A. Guslītis. Komjaunieši klusē. Varbūt šajā brīdī dažus no viņiem moka sirdsapziņa, ka vesels gadš pavadīts bezdarbībā. Varbūt, bet istu apņemšanos nokavēto atgūt, lai varētu sacīt, ka Jēkabpils cukura rūpnīcas komjaunieši visiem spēkiem palīdzējuši savai rūpnicai izcīnīt komunistiskā darba uzņemuma nosaukumu, — šādu apņemšanos sapulcē vēl nejuta.

Kāpēc neuzaicināt uz sociālistisko sacensību Jelgavas cukura rūpnīcas vai kāda cita uzņēmuma komjauniešus? Varbūt tam par iemeslu ir neticība saviem spēkiem? Drīzāk tā ir vienaldzība, miegainība. Un ja tā turpināsies, tad nav cerību, ka jaunā komiteja un cits sekretārs spēš darbu uzlabot.

Un kā dažreiz notiek, arī šoreiz komjaunieši nedomājot pacēla roku, lai nobalsotu, ka savu darbu viņi novērtē ar «apmierinoši». Tikpat vienaldzīgi notika arī komitejas vēlēšanas. Jūtams, ka komjaunieši pārāk maz domā par sava darba uzlabošanu, par savas rūpnīcas godu. Rezultātā lēmuma projektā paredzētie uzdevumi var palikt neizpildīti. Vai tiešām cukura rūpnīcas komjaunieši vēlas pēc gada sasaukt šādu pat sapulci, atkal rezumēt, ka nekas nav darīts.

Ievēlēja jauna komiteja, jauns sekretārs—inženieris Rūdolfs Jansons, uzdevumi visiem skaidri, atliek tikai viens — ķerties pie darba, pierādīt, ka cukura rūpnīcas komjaunieši var strādāt nesalīdzināmi labāk nekā līdz šim.

L. ZAKSS

Ģimenes tradīcija

Skaidrite čakli palīdzēja māmiņai apkopt lielo bekoncūku pulku jau toreiz, kad viņa to varēja darīt tikai pēc skolas uzdevumu sagatavošanas. Gandrīz visu savu brīvo laiku meitene pavadīja fermā pie mātes. Nelda Pudāne savu darbu labi prātā un mīlēja. Šķiet, kas gan tur par māku nobarot bekoncūkas. Vienu vai divas — to varbūt prastu katrs, bet vairāku simtu lielu pulku — tas ne katram izdosies. Nelda Pudāne bija ista sava aroda meistare. Viņas darbu augstu novērtēja. Par izcilēm panākumiem cūkgaļas ražošanas kāpināšanā Padomju valdība pirmrindnieci apbalvoja ar Darba Sarkanā Karoga ordeni.

Ļoti priecīga un lepna par savu māmiņu bija arī Skaidrite, Pudānu ģimenes pastārīte. Viņa vēl ciešāk nobrieda apņemšanās kļūt par tādu pat darba pirmrindnieci kā māmiņa. Vēl rūpīgāk nekā līdz tam Skaidrite centās iegaumēt visus aroda noslēpumus, bez kuru apgušanas nevar kļūt par istu bekoncūku ražošanas meistaru.

Pienāca laiks, kad Neldai Pudānei ierasto darbu vajadzēja nodot meitai. Viņai vairs nebija pa spēkam izpildīt cūkkopes pienākumus. Dignājas kolhoza lop-

kopju pulkā parādījās jauns vārds — Skaidrite Pudāne. Par to neviens sevišķi nebrīnījās. Daudzi zināja Skaidrites nodomu aizstāt māti.

Vai Skaidrite spēš sasniegt tik daudz kā viņas māte?

To varēja parādīt tikai laiks un jaunās bekoncūku audzētājas pūles. Kolhozā rezumēti 9 mēnešu darba rezultāti. Šajā laikā komjauniete Skaidrite Pudāne paspējusi nobarot un nodot 215 bekoncūkas. Tautas patēriņam jauniete devusi 156 centnerus cūkgaļas. Turpat 90 bekoncūkas, kas sasniegušas 5 mēnešu vecumu, un pārējos 40 barokļus iespējams realizēt līdz gada beigām.

Skaidrites Pudānes ieguldījums saimniecības gaļas ražošanā kopējā devumā ievērojams. Viņa augstu tur Pudānu ģimenes godu — arvien ir pirmrindnieku pulkā.

Rezultāti, protams, varēja būt vēl labāki. Sogad tos kavē sasniegt nelabvēlīgie klimatiskie apstākļi. Daudz rūpju prasīs ziemošanas periods. Skaidrite nebaidās grūtību. Tās pārvarēt viņu iemācījusi tik prasmīgs skolotājs, kāda ir viņas māmiņa.

D. ZELTIŅŠ

No pirmrindnieku pieredzes

Žāvē cukurbietes

Harkovas apgabala lielākā cukurfabrika sākusī gatavot jauna veida lopbarību — žāvēt cukurbietes. Šim nolūkam iekārtots īpašs cehs.

Sagrieztās izžāvētās cukurbietes ir lieliska barība lopiem un putniem. To var glabāt ilgu laiku un izēdēt lietot, cūkām un putniem kā labu spēkbarību jebkurā gada laikā. Tādējādi pilnīgi likvidē zudumus, kas rodas, glabājot bietes stīrpās.

Lopus baro ar „boršču“

Grozņijas apgabala 2. dārzena audzēšanas un lopkopības padomju saimniecībā lopi saņem oriģinālu ēdienu — «boršču». To gatavo no kāpostu un cukurbiešu lapām.

Pagājušā gada pieredze rāda, ka šādu barību govis labprāt ēd. Izslaukumi krietni palielinās. Neparas-

to ēdienu izbaro arī cūkām. Tādā gadījumā «borščam» piejauc spēkbarību un lucernas siena miltus.

Labā barība cūkām

Igaunijas kolhozi «Pionieris» un «Kehtna» pēc Kehtnas izmēģinājumu kontrolstacijas ieteikuma cūkām sāka izbarot cukurbietes.

Izmēģinājumu rezultāti rāda, ka cukurbietes vēl neaplašināto vaislas cūku barības devās var aizstāt kartupeļus. Katru dienu vienai cūkai var izēdēt līdz četriem kilogramiem biešu. Cūkas, ko audzē vaislai, labprāt ēd cukurbietes ar lapām. Sasmalcinātā veidā tās var dot arī barokļiem. Bietes sagatavo ar lopbarības griezēju «DKU-1,2».

Cukurbietes izdevīgi izēdēt ne tikai tāpēc, ka tās aizstāj mazražīgākos kartupeļus, bet arī tāpēc, ka bietes nav jāvēra.

LTA

Lopkopji! Pienācis gada pēdējais ceturksnis. Nežēlosim pūles, lai izpildītu saistības lopkopības produktu ražošanā!

Inta Grāviņa — centīga un apzinīga lopkope

Kolhozā «Arājs» visi labi pazīst centīgo darba darītāju lopkopēju komjaunieti Intu Grāviņu. Viņa jau četrus gadus kopj 11 kolhoza brūnaļas, Savu darbu Inta uzskata par visatbildīgāko un visnepatīkamāko. Un tas ir pareizi. Lopkopējai ir viscildenākais darbs, bet reizē tas ir arī viens no smagākajiem. Viņai jāceļas agrā rīta stundā un tikai vēlu vakarā var doties pie miera. Grūts šis darbs ir arī tāpēc, ka novietnē, kur Inta strādā, nav mehanizācijas un viss jāveic tikai ar rokām.

Neskatoties uz visām grūtībām, Inta vienmēr moza un dzīvespriecīga. Viņa labi kopj savas grupas govus, rūpējas, lai tās būtu paēdušas, padzērūšas un tīras. Ganību ziņā Intas grupai, salīdzinot ar citām, nav nekādu priekšrocību. Kultivēto ganību šeit nav, bet visvairāk govju ganās pa noplautajiem āboliņa laukiem, krūmainām pļavām un no graudaugiem atbrīvotajās platībās, tāpēc lopī jāpiebaro. Kaut gan zaļbarības lauki patālu no fermas — 3 līdz 4 kilometri, šo darbu lopkope veic pati.

Ar savu neatlaidību un čaklumu Inta šogad kolhozā panākusi vislielākos izslaukumus un ierindojusies pirmajā vietā pārējo saimniecības slaucēju vidū. Uz 1. oktobri viņa izslaukusi no katras savas grupas govus pa 2348 kilogramiem. Inta Grāviņa ir pārliecināta, ka savas saistības — iegūt 3000 kilogramu piena no katras govus — viņa izpildīs. Un tam var pilnīgi ticēt, jo līdz gada beigām vēl jāizslauc no katras govus mazāk nekā 600 kg, bet vidēji dienā viņa izslauc pa 8—9 kg piena no katras brūnaļas ar tauku saturu 3,7—3,9 procenti.

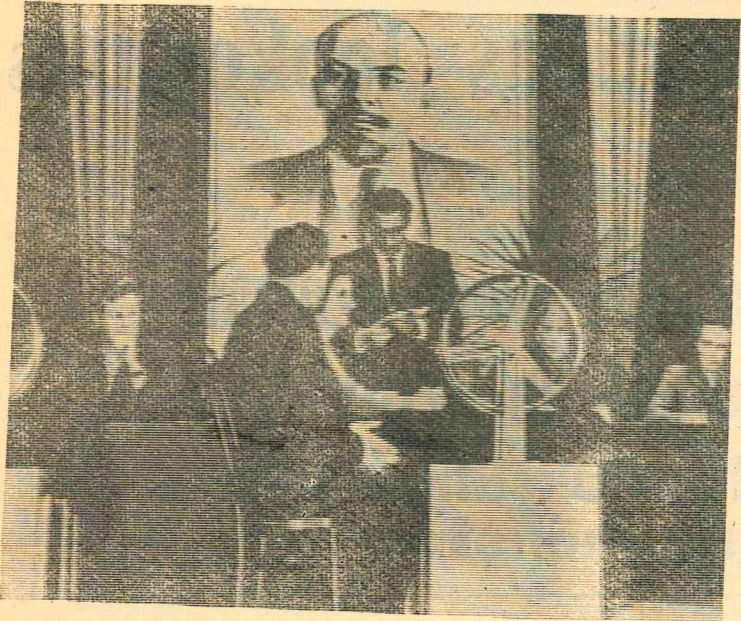
Inta nepaļaujas tikai uz to barību, ko sagādājuši laukopji. Viņa savā piefermas lauciņā 0,6 hektāru platībā izaudzējusi kartupeļus un cukurbietes. Tās būs laba papilddeva govīm ziemā. Iepazīnusies ar Nadeždas Zagladas rakstu, Inta saka: «Ja, ja cilvēks strādā pēc sirdsapziņas un savu darbu veic godīgi, tad vairojas arī sabiedriskās bagātības, dzīve kļūst pilnvērtīgāka un skaistāka. Arī es strādāšu tā, kā strādā šī gados vecā Ukrainas kolhoza posmi-niece.»

V. RELIŅŠ,
kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldes inspektors organizators

Lopkopības produkcijas ieguves rezultāti un valsts iepirkuma plāna izpilde rajona kolhozos un padomju saimniecībās 1962. gada deviņos mēnešos

Saimniecības nosaukums	Ražota gaļa cnt								Iepirkuma plāna izpilde					
	Piena bruto ieguve 1962. gadā % pret 1961. gadu	Ražots piens uz 100 ha lauks. izm. zemes cnt	Vidējais izslaukums no 1 govys kg	+ vai —, sa- līdzinot ar to pašu laiku pērn					Gaļa cnt			Piens cnt		
					Uz 100 ha lauks. izm. zemes	Uz 100 ha tirumu	Uz 100 ha pārējās lauks. izm. zemes	Iegūtās olas uz 100 ha graudaugu sējumu gab.	Plāns	Izpilde	%	Plāns	Izpilde	%
KOLHOZOS														
Ausma	130	126	1446	+ 218	11	22	5	6275	400	372	93	2132	2407	113
Druva	129	215	1741	+ 70	17	26	6	—	200	311	155	1958	2335	119
Uzvara	125	205	1858	+ 299	11	19	4	14514	441	339	77	4108	4293	104
Vipe	122	161	1592	—151	13	23	5	1252	450	539	120	3874	3815	98
Rožkalns	121	213	1814	+ 83	17	20	3	—	390	399	102	2389	2828	118
Leimaņi	120	189	1770	+ 250	9	17	3	—	315	194	61	3047	3036	99
Strauts	117	276	1850	— 45	19	32	7	—	180	302	168	2340	2652	113
Draudzība	113	278	2138	+ 211	14	21	4	16185	1330	1135	85	15626	14824	95
Suvorova	113	212	1857	+ 100	12	18	2	—	112	223	199	2331	2514	108
Kārļa Marksa	112	148	1878	+ 14	19	36	7	—	450	547	121	2368	2310	97
Dignāja	110	222	1643	+ 64	16	26	6	2022	693	673	97	6710	6703	100
Stars	110	201	1677	+ 115	17	24	5	10397	441	459	104	4574	4183	91
Ezerkrasts	109	240	1894	—129	13	19	4	6146	475	336	71	4200	4137	98
Padomju Latvija	109	126	1463	+ 51	12	25	5	1035	120	315	262	2047	2363	115
Sarkanais karogs	108	245	1922	—131	19	33	7	2241	290	173	60	2298	2206	96
Padomju Armija	108	158	1541	—228	14	22	4	823	340	352	103	2331	2172	93
Dzintars	107	259	1929	—200	22	28	6	—	320	260	81	2059	2184	106
Arājs	107	230	1565	—105	14	22	4	3220	285	244	86	2894	2550	88
Birži	107	200	1848	+ 55	12	20	4	11171	544	464	85	4877	4559	93
Sarkanais partizānis	106	336	2260	—217	20	34	6	4098	504	401	79	4114	3750	91
Leņiņa ceļš	106	238	1701	—128	17	26	6	—	315	303	96	3048	2781	91
1. Maijs	103	259	1832	+ 89	16	25	6	9658	441	379	86	4953	4573	92
Kirova	103	234	1833	—120	20	28	6	—	230	531	231	4406	4373	99
Komjaunietis	103	221	1457	— 9	11	17	4	9473	370	233	63	3355	3211	96
Padomju Dzimtene	103	178	1685	— 19	12	23	5	11749	215	226	105	2479	2179	88
Laukezers	103	128	1642	+ 113	12	18	4	4222	540	476	88	2978	2785	94
Nākotnes kalējs	101	209	1669	—193	13	23	5	10743	475	494	104	4953	4419	89
Zelta vārpa	100	263	1746	— 75	18	33	7	9639	1000	835	83	6496	6195	95
Odziņa	100	256	1857	—252	22	39	8	8056	364	451	124	3908	4090	105
Daugava	100	233	1769	+ 40	16	27	6	1014	378	310	82	3440	2927	85
Mežgale	99	287	2267	— 68	15	24	5	8242	285	286	100	4920	4551	92
Uz priekšu	99	226	1823	—211	17	32	7	2500	730	657	90	5634	5399	96
Medņi	99	156	1394	— 74	13	25	5	—	290	517	178	3752	3886	103
Leņiņa karogs	98	233	1809	—222	25	46	10	8183	1200	1366	114	8866	8485	96
Vienība	98	136	1646	+ 89	7	11	2	5267	505	235	46	3050	3418	112
Sudrabkalna	97	262	1782	—152	11	18	4	6152	378	293	77	4116	3605	87
Viesīte	97	188	1536	—112	9	14	3	3239	1260	850	67	11440	10277	90
Jānupe	97	174	1524	—107	16	20	3	—	270	267	99	1843	1821	99
Raiņa	96	284	1910	—115	19	33	7	16803	359	482	134	5029	4789	95
Ciņa	96	238	1796	—180	19	32	7	—	620	724	117	5320	4992	94
Komunārs	96	231	1926	—173	14	22	5	3139	504	414	82	5184	5200	100
Asupe	96	202	1724	—138	7	8	3	37831	285	71	25	2431	2372	97
Nākotne	96	182	1739	—255	11	18	4	14742	727	550	76	6819	5109	75
Lidums	96	176	1545	—129	17	27	6	2645	70	319	456	2059	2092	102
Dzimtene	95	242	1831	—411	15	24	4	14986	430	411	96	4229	3631	86
Selga	94	344	1793	—291	36	64	13	26101	440	615	140	4747	4341	91
Ieņina	94	226	1552	—181	14	18	4	—	390	218	56	3200	2550	80
Oškalna	94	206	1787	—139	9	13	3	12134	412	241	58	3810	3472	91
Lauceše	93	223	1670	—191	19	26	5	5725	378	385	102	3440	2818	82
Sēlija	87	271	1877	—369	21	36	8	12677	295	290	98	3423	2892	84
Dubna	86	249	1854	—302	23	34	8	2051	680	798	117	5768	4984	86
Vārpa	86	210	1515	—131	19	31	6	9388	710	779	110	6602	5876	89
Čapajeva	84	174	1457	—298	22	32	7	—	340	316	93	2040	1712	84
Sarkanā zvaigzne	81	195	1626	—597	23	40	8	11746	400	579	145	3179	2839	89
Rekords	81	190	1555	—299	11	14	2	6667	350	145	41	2600	1697	65
Staburags	80	206	1587	—482	14	23	4	5769	378	243	64	3510	2574	73
Nica	76	209	1520	—530	15	19	5	—	490	299	61	3439	2698	78
Rīts	76	—	1825	—671	21	29	6	32	590	622	105	5380	3959	73
Zalvīte	75	186	1540	—555	10	14	4	13389	285	150	53	2210	1541	70
Vidēji kolhozos	100	215	1747	—107	16	25	5	6530	26679	25634	96	244333	226934	93
PADOMJU SAIMNIECĪBĀS														
Atašiene	123	165	1824	— 38	15	23	5	924	930	739	79	5500	5424	99
Mežāre	109	218	1885	—293	24	39	9	—	800	1060	132	7300	6648	91
Pļaviņas	102	252	1937	—290	27	49	10	—	1710	1252	73	10200	9497	93
Sece	101	184	1546	—244	20	28	6	21	1770	1381	78	9900	7975	81
Zasa	99	213	1826	— 56	15	22	5	—	2350	1218	52	13000	11300	87
Vietalva	96	235	1814	—224	25	42	4	—	2060	1847	90	12800	11244	88
Druvas	92	158	1376	—232	23	34	7	12105	2320	1343	58	10350	6949	67
Lone	91	281	1598	—286	33	46	10	10638	780	633	81	5100	3925	77
Abēli	87	273	1611	—624	34	65	14	—	550	371	67	3250	2338	72
Nerēta	86	182	1663	—213	15	21	5	9250	1930	945	49	11000	7983	73
Vidēji pad. saimn.	98	206	1713	—213	21	32	7	3396	15200	10789	71	88400	73283	83
Vidēji rajonā	99	214	1738	—134	17	27	5	6235	—	—	—	—	—	—

Laimestu noguldījumu izloze Jēkabpilī

7. oktobrī Jēkabpils rajona kultūras namā notika laimestu izloze par laimestu noguldījumiem, kas iemaksāti Latvijas PSR valsts darba krājkasēs. Izlozes komisijā bb. Peļņiks, Zakovics, Lalovs, Ivanova, Kocēna, Podskočijs un krājkases darbinieki. Ar lielu rūpību un precizitāti tiek noteikti laimīgie noguldītāji. Viņu vidū arī daži mūsu rajona iedzīvotāji. Zālē sēdošie jēkabpilieši uzmanīgi sekoja izlozes gaitai. Pēc izlozes sekoja Līvānu un Jēkabpils kultūras namu pašdarbnieku koncerts, veltīts šim pasākumam, kas Jēkabpili notika pirmoreiz.

Z. ZAKIS
V. BALDIŅA foto

Bērnu rīts rajona kultūras namā

— Uzmanību! Uzmanību! Kosmosa kuģis «Komunisms» gatavs startam pa Jēkabpils rajona skolām, lai pārbaudītu, vai visi gatavi vērt komunisma durvis!

Tādus vārdus dzirdēja visi, kas bija ieradušies rajona kultūras namā bērnu bibliotēkas un pionieru nama nesen rīkotajā bērnu rītā. Uz skatuves kosmosa kuģis «Komunisms», ko vada četri apkalpes locekļi. Savu pārliecību viņi izsaka vārdos:

«Mēs komunisma blāzmai pretim ejam,
Un katrs esam viens šīs gaismas stars.»
Interesanti stāstījumi mijās ar priekšnesumiem, nebija aiz-

mirsta arī grāmatu propaganda. Ar lielu interesi bērni noklausījās partijas rajona komitejas sekretāra b. Podskočija ievadrūnu. Visiem ļoti patika Daudzses astongadīgās skolas pionieres Dainas Kārklīnas stāstījums par Vissavienības pionieru nometnē Artekā pavadīto laiku un Jēkabpils 3. vidusskolas zēnu ansambļa dziesmas, kas bija sagatavotas skolotāja Kasparsona vadībā. Lielu darbu bērnu rīta sagatavošanā bija ieguldījuši bērnu bibliotēkas un pionieru nama darbinieki, pionieru vadītāji un bibliotēkas aktivisti.

A. LAIVINIECE

ERIKS TAUNS

Diploms ar izcilību

STASTS

(8. turpinājums)
Mācīt sev nozīmētās stundas, protams, kā to programma un mācību daļas vadītāja prasa, noturēt ceturksnī nepieciešamo klases sapulču skaitu — tādas ne visai aizraujošas, ne visai interesantas, līmenī, kā saka. Skolniekus iejūsmnāt neder — tāda tauta, redzi pats, kas iznāk.

Skolas galā direktore logā deg gaisma. Televizors laikam izslēgts, bet iekšā runā abi reizē, abi paugstinātās balsis.

— Dzirdi? — Asnītis piegrūž ar elkoni. — Idile beigusies.

Konrāds nesaprot. Asnītis brīnās.

— I saprast nevaru, ar ko tava galva vienmēr pilna, ka nemaz nemani, kas ap tevi notiek? Kā nekā jau vairākus mēnešus te dzīvo. Skolnieki smejas, bet šis pat nav pamanījis...

Garajam ievadam seko zaglīgs skatiens visapkārt, tad viņš pieliecas tuvak.

— Direktore tak ar to savu Leopoldu satiek kā suns ar kaķi, ja gribam runāt tālāni. Tāpēc jau arī vienu otru reizi tas skolas darbīnš izslīd, tā sacīt, no acīm. Bet Leo — o, tas runcis zina, kur krējuma pods! Atnāca te pirms pāris gadiem ar šinelīti mugurā, iekārtojās par laborantu, par meha-

nizatoru, universāls kadr. Vīrs kā briedis, bet direktorei kā gads, tā gaist cerības apprecēties, un «Volgai» nauda krājkasē. Un tā vienu vasaru tā lieta tiek nokārtoja, un nu Leo vairs nav ne laborants, ne skolotājs, ne mehanizators, bet direktors vīrs. Vienkārsi un skaidri. Bet nelaime, ka ar to «Volgu» šis dažreiz mēdz uz citu pusi pabraukt, un tā vienā vakarā garāža ciet un atslēga pašai kabatā. Un braukt tikai tur, kur šī sacis, tā teikt, pēc ceļazīmes. Katra brīvāka iecere tiek apspiesta digli. Bet Leo kādreiz arī dumpojas — aiziet uz veikaliņu, paņemt pudelīti, turpat pie letes saļēj iekšās — par trauku jau nekad nemaksā, tas viņam grēks — un tad nāk par savu emancipāciju karot. Dumpojas jau nu varen — citreiz radio uz grīdas, citreiz galdauts ar visu vāzi zemē, citreiz bufetē par kādu cepešblodu paliek mazāk. Un kamēr pati to dumpi apspiež, tikmēr skolotāju istabā nav redzama. Jā, tā, — Asnītis nobeidz savu vēstījumu, — bet kuram uzsēžas, tas nu kādu laiku tiek didīts. Un man tāda nelaba jušana, vai tikai šogad tas nebūsi tu. Skolotāji te nekad nav ilgi dzīvojuši.

— Bet jūs?

— Uz mani tas neattiecas. Es aprēķināju, ka putra visur vienlīdz

SPORTS Sports—vispusīgai cilvēku attīstībai

PSKP Programma norāda, ka viens no svarīgākajiem uzdevumiem ir panākt, lai jaunā paaudzē jau no agras bērnības norūdotos, lai tās fiziskie un garīgie spēki harmoniski attīstītos. Tāpēc maksimāli jāstimulē visu veidu sports un fiziskā kultūra, it sevišķi skolās. Fiziskās kultūras un sporta nodarbībās jāiesaista pēc iespējas plašākas iedzīvotāju masas, galvenokārt jaunatne.

Ar katru gadu mūsu valstī pieaug aktīvo sportistu, klašu sportistu, GDA nozīmju nesēju, sabiedrisko instruktoru un sporta tiesnešu skaits. Nemitīgi paplašinās speciālo ārpusklāšu mācību iestāžu — bērnu un jaunatnes sporta skolu skaits, kurās treneru vadībā gatavo jaunos sportistus, fiziski norūdotus, veiklus, izturīgus komunistu cēlājus.

Jau septīto rudenī mācības uzsākusī Jēkabpils bērnu sporta skola direktore b. Sekavas vadībā. Šajos sešos darba gados nelielā mērobu iestādē izveidojusies un nostiprinājusies. Ja 1956. gadā skolā bija 90 audzēkņi un 3 treneri, tad šodien skolā strādā 7 treneri, darbojas vieglatlētikas, volejbola un slēpošanas nodaļas ar kopējo audzēkņu skaitu pāri par diviem simtiem. Uz šodienas skolas darba lauks vairs nav tikai pilsēta, kā tas bija sākumā, bet gan viss rajons. Mācību treniņu grupas izvietotas Pļaviņās, Biržos un Neretā. Tāpat izveidojusies un nostiprinājusies skolas materiālā bāze.

Sajā laikā skola ir devusi zināmu ieguldījumu fiziskās kultūras un sporta laukā. Pirmo interesi par sportu šeit ir guvuši daudzi pazīstami sportisti, kā, piemēram, republikas rekordists Juris Bērziņš, I klases sportiste Vija Sālzemniece, Imants Spulģis un citi.

Laikā no 1956. gada līdz 1962. gadam sagatavoti vairāk nekā 90 sporta tiesneši, sabiedriskie instruktori un pāri par 300 klašu sportistiem.

Daudzi no skolas absolventiem pēc skolas beigšanas aktīvi iekļaušies ražošanas darbā un turpina mācības augstākajās mācību iestādēs. Ar labiem panākumiem par skolotājiem strādā Rūdolfs Kalniņš,

Vija Sālzemniece, Juris Bērziņš, Maija Ceiča, Rīgas Politehniskajā institūtā sekmīgi mācās Juris Jūra, Andris Prande, Uldis Kalniņš, Skaidrite Blekte, Imants Spulģis, Uldis Kaminskis, Latvijas Valsts universitātē — Antonija Sprice, Arkādijs Vocišs, Rīgas medicīnas institūtā — Natālija Orlova, Maskavas atomfizikas skaitļošanas institūtā — Juris Kokts, Viktors Seško, Anatolijs Agafonovs un Georgijs Buklagins kalpo Padomju Bruņoto spēku rindās un ir mācību un politiskā darba teicamnieki. Vairāki audzēkņi izvēlējušies savu darba lauku kolhozu druvās — Mārtiņš Rupmejs kolhozā «Sala», Rasma Logina Vietalvas padomju saimniecībā.

Sevišķi ražīgs un panākumiem bagāts sporta skolai ir bijis 1961./62. mācību gads. Volejbolisti Edgars Ukliņš, Vladimirs Lapīns, vieglatlēti Guntars Rasiņš, Andris Mazpāns un Jānis Doniņš bija republikas skolu jaunatnes izlases komandas dalībnieki un pārstāvēja mūsu republiku Vissavienības skolu jaunatnes spartakiādē.

Bērnu sporta skolas vieglatlētu izlases komanda, pārstāvēt rajonu republikas skolu jaunatnes spartakiādē, izcīnīja pirmo vietu un ieguva LPSR Izglītības ministrijas celojošo kausu. Labāko sasniegumu jauniešiem 200 m skrējienā republikā šogad uzrādīja trenera E. Sjomkāna audzēknis Guntars Rasiņš. Trenera V. Sekava audzēknis Jānis Doniņš laboja republikas labāko sasniegumu zēniem šķēpa mešanā, uzrādot 65 metrus 50 centimetrus.

Tāpat atzīstamus panākumus bērnu sporta skolas audzēkņi guva LBSB «Vārpa» republikāniskajās sporta spēlēs. Cesis — Visvaldis Ziemelis 200 un 400 m barjerskrējienos, Tamāra Sizova tāllēkšanā un stafetes skrējienā, Guntars Rasiņš 100 un 200 m skrējienos.

Gatavojoties PSRS III Tautu spartakiādē, skolas audzēkņi Igors Zālītis vesera mešanā, Visvaldis Ziemelis 110 m barjerskrējienā un augstlēkšanā, Guntars Rasiņš 100 un 200 m skrējienos. Andris Mazpāns kārtlēkšanā un Jānis Doniņš šķēpa mešanā izpildījuši PSRS III Tautu spartakiādes kandidāta normu prasības.

Sajā mācību gadā un turpmākā darbā treneru kolektīvs un skolas audzēkņi nolēmuši pielikt vēl lielākas pūles savā darbā, lai ikviens skolu beigušais būtu vismaz II sporta klases sportists, sabiedriskais instruktors un tiesnesis savā sporta veidā, aktīvs sabiedriskā un ražošanas darba veicējs.

S. VERIŅŠ

Mūsējie—spēcīgākie lauku cīkstoņi

Svētdien, 7. oktobrī, jēkabpilieši bija aculiecinieki cīņām, kurās piedalījās lauku jaunatnes spēcīgākie cīkstoņi no Rīgas un Siguldas rajoniem. Šo komandu sastāvā varēja redzēt daudzus «Vārpa» čempionus un godalgotu vietu ieguvējus. Sacensībās piedalījās arī mūsu un Ilūkstes rajonu cīkstoņi. Neveicās jēkabpilietim J. Burkevičam, kurš pirmajā cīņā guva traumu un cīņas neturpināja.

Kā jau paredzējām, Rīgas un Siguldas rajonu komandu ceļu uz

Sestdien, 13. oktobrī, plkst. 12.00 redakcijā notiks kārtējā JAUNO AUTORU SANĀKSMĒ. Tikšanās ar rakstniekiem nenotiks.

Redaktore B. IKLAVA

Teodors Mitrofanova d. Grudinskis, dzīv. Jēkabpilī, K. Marksa ielā Nr. 43, dz. 2., ierosinājis laulības šķiršanu pret Aleksandru Aleksandru m. Grudinsku, dzīv. Leningra-

Avize iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālruni redakcijai — 2342, redaktores vietniecei un sekretārei — 2262, redaktores vietniecei — lauksaimniecības nodaļas vadītājam — 2502, partijas un komjaunatnes, kultūras un skolu nodaļu vadītājiem — 2340, tiešais vārds tālrunim — 7. Redakcija: Jēkabpils, Brīvības ielā 212. «Падомью Даугава» — газета ЦК КП Латвии и Совета Министров Латвийской ССР в зоне Екабпилского территориального производственного колхозно-совхозного управления.

Mūsu laikraksta kauss mežsaimniekiem

Nesen Pļaviņās tikās mūsu laikraksta kausa izcīņas finālisti: Pļaviņu ķīmiskās mežsaimniecības un Jēkabpils labā krasta futbolisti. Abas komandas līdzšinējās spēlēs bija tikai uzvarējušas. Finālspeles pirmais puslaiks beidzās ar rezultātu 1:1. Otrās puslaiks nekādas izmaiņas rezultātā neienes, Sekojošajā 2x15 minūšu pagarinājumā veiksmīgāki ir mežsaimniecības futbolisti. A. Šteinbergs izpilda soda sitienu, jēkabpiliešu vārtsargs bumbu atvirza pret vārtu šķērskoku, tā atlec laukumā, P. Kalniņš to precīzi ievada vārtos. Ar rezultātu 2:1 uzvaru izcīna Pļaviņu ķīmiskās mežsaimniecības futbolisti un pirmo reizi iegūst mūsu laikraksta kausu. Atzinības rakstus saņem abu komandu — finālistu — spēlētāji.

G. KROMIŅŠ

Jēkabpils „Vārpa“—trešā

28. septembrī Jēkabpils volejbolisti ieradās Liepājā, lai turpinātu cīnīties par republikas «C» grupas čempiona nosaukumu. Tiesības spēlēt finālā vēl bija ieguvušas Liepājas «Zvejnieks», Tosmāres un Rīgas «Latvenergo» komandas. Liepājas «Zvejnieka» komandai finālā jau bija uzvara pret Tosmāres komandu, bet savukārt «Latvenergo» komandai — uzvara pret Jēkabpils «Vārpu» (priekšsacīkšu rezultāts tiek skatīts arī finālspeļēs).

Pirmajā sacensību dienā pirmajā spēlē sacentās «Zvejnieks» ar «Vārpu». Uzvaru guva «Zvejnieks» 3:1 (17:15, 18:16, 15:17 un 15:13). «Latvenergo» pieveica Tosmāri ar 3:2.

Otrajā sacensību dienā izšķirās jaunais «C» grupas čempions un tālākās vietas. «Latvenergo» pieveica «Zvejnieku» ar 3:2 un izcīnīja pirmo vietu. «Zvejnieks» palika otrajā vietā. Par trešo vietu sacentās «Vārpa» un Tosmāre. Pirmo setu uzvarēja tosmārieši, savukārt nākošajos divos spēcīgāki izrādījās jēkabpilieši. Tad tosmārieši rezultātu līdzsvaroja. Izšķirošajā setā veiksmīgāki bija jēkabpilieši un līdz ar to izcīnīja čempionātā trešo vietu, paturot tiesības nākošajā gadā cīnīties «B» grupas čempionātā.

J. BĒRZIŅŠ,
treneris